

Anne Söylediğim En Güzel Cümle

– ADEM EFİLOĞLU · 14 Mayıs 2026

ANNE SÖYLEDİĞİM EN GÜZEL CÜMLE

Cennetin kuşları selamlıyor seni;

Nereden başlasam diye düşünürken hiç güldün mü diye geldin aklıma. Gülsen nasıl da yakıştırdı yanaklarına. Her mevsim yanaklarında renk bulur, gamzelerinde erirdi mevsimler, nasıl da halaya dururdu görülmemiş çiçekler. Şefkatli ve narin akardı dünyanın bile kalbi. Gülmek ne güzel yakıştırdı sana anne. “Zevklerini cennete ertelemiş kadının adıdır ANNE” diye gözlerimin önünden geçti bir cümle...

Bebek kokularıyla sarıp sarmala beni anne;

Ben seni cennet kokan avuçlarından sevmeye başlarken, sütünün kokusuyla sevdim anne. Merhamet kokan gözlerinden içtim fedakarlığını. Koklamaya kıyamadığım saçlarını nasılda süpürge ettiğini izledim evlatların için. Doğduğum gün kapısından geçtim cennetin. Biliyorum cennete gidecek anahtar da sendin.

Esrarlı mısraların dualarından geçtim adını söylerken;

Anne olmayı sevmek bir yana, her kadının en büyük kariyeridir anne. Böyle dedim yıllarca çünkü böyle bildim. Çünkü babasız evlat bir şekilde büyür de, annesiz bir evlat sürünürdü yerlerde. Yaşın bir

önemi yoktur anne olmanda, kendini iyi hissetmediğin bir anda bir serum verilmiş gibi hissedersin anında. O olmadığı yerde melek kanatlarını gönderir her yere seninle...

Yıldızlar gözlerinde hizaya dururken, gezegenler selam dursun anne;

Ah anne ah, eğer çocukları için savaşıyor bir anneye verilseydi bir rütbe, gökyüzündeki yıldızlar yeter miydi omzunu doldurmaya. Hangi makam tam hakkın olabilirdi ki başkaca, hele sen hasta olanların iyileşene kadar başında nöbetçiye, eve gelmeyenleri dört gözle beklerken, henüz büyümemiş olanları büyütmek için çabalarken, sıkıntısı olan evlatlarının sıkıntılarına ortak olurken, kim savaşılabildi senin kadar durmadan, yılmadan yorulmadan. Hatta yorgunluklarını bile unutturken sen...

Bir şeyin her şeyi, her şeyin bir şeyidir varlığın;

Her şey olur anne, yol olur, yoldaş olur, arkadaş olur, sırdaş olur, hayatından giden herkesin yerine bir şey olur anne, herkesin yerini tutar ama hiç kimse tutamaz yerini. Anne her şeyini karşılıksız verir, bir nebze menfaat içermez verdiklerinde. Acıyan yanlarının acısını öpse geçirir anne. Nefesin de sesin de, uzaktan fırlattığın terliğin de, söylediklerin de şifadır anne...

Annen yok kimsen yok;(Doğan Cüceloğlu)

Oysa sorduğumuz ilk soruları sorardık anneye, ağladığımızda onun adı çıkardı dudaklarımızdan, nasılsa en çetrefilli işlerde bile çıkıp gelirdi aklımıza. Bütün sıfatların önsözüdür elbette, her annenin de bir annesi vardı neticede. Belki en iyi anne olunca anlıyorlar seni daha iyi anne.

Ömrümün en güzel sanatçısı sensin anne;

Anne unutulmak değil, terk edilmek değil, vazgeçilmek değil, bir huzur evine bırakılmak değil, aranılmamak değil, sarılmamak değil, koklanmamak değil, olumsuz olabilecek hiçbir şey değil, anne. Karanlığı aydınlatan ışıksın, korkulu rüyalarımın aydınlığı, her yer kararsa bile varlığınla aydınlatansın yolumu. Yüreğimdeki sarayların kraliçesi, kışımı yaza çevirenim derdime derman olanım, bu dünya da iyi ki varsın dediğim ilk melek sensin...

Sen fırtınada sığınacağım limanımsın anne;

Bir söz okumuştum bir yerlerde, "Bana neyin eksik diye sorma hayat, ANNE derim yerini dolduramazsın." İşte yerini dolduracak hiçbir şey yok buralarda, anlıyor musun beni anne. Seni seviyorum demek bile eksik, seni seviyorum demek bile mesnetsiz yine de seviyorum seni derken, sen yoksan her şey eksik anne, sen yoksan her şey eksik...

Adem Efiloğlu
13 Mayıs 2026

Saat.21.40